

Vedlegg 1

Den raude diamanten

Det var et ran klokka 23:48 i en bank. Det var en rød diamant som har verd fleire tusen som vart stolen. Det var glasbitar over alt rundt der den raude diamanten låg. Politiet kom og sa at dette er ein politisak, men eg va ein detektiv, eg er en jente på 11 år og har brunt hår. Politiet sa at glasbitane hadde blod på seg, så da tok politiet tall rundt alle dei tinga dei hadde funne, for å ha bevismateriale. Når politiet gjekk heim så kom eg og såg litt på tinga, så tok eg eit av glasa som hadde blod på seg og gjekk heim og så på den.

Når eg kom heim eg tok forstørrelseglasset mitt opp og såg rundt glasbiten, men fant ingen fingeravtrykk. Neste dag gjekk eg til banken og forsøkte å forske litt meir. Eg var heilt aleine, eg fant plutseleg eit tau og såg litt på den. Eg tok den opp, men eg tenkte at kvifor eit tau var på bakken. Det ble så kalt oppe frå, når eg såg opp var det opent på taket, eg ble veldig forvirre men da tenkte eg? Nåken har saget seg ned i frå taket. Eg låg ned tauet og gjekk ned.

Når eg kom meg ned så kom eg på at det er vaktene her, så sprang eg opp trappa og gjekk til kontora til ein av vaktene, men når eg opent den så såg eg at det var ein som satt der og var heilt stille. Eg vendet med døra, men når eg hadde ventet der litt gjekk eg til han. Når eg snudde stolen hans såg eg at han hadde blitt knivstikka i hodde, og det rant masse blod i frå han. Eg ble så skremt at eg løp ned og ringte politiet at dei skulle komme. Når dei hadde komet sa eg alt det eg såg og et som hadde skjedd med vaktene.

Dei sa at dei skulle se litt på tauet og taket og ringt en ambulanse og tok med seg mannen. Neste dag kom politiet i døra og sa at dei hadde funne eit fingeravtrykk på kniven, og vaktene overlevde ikkje. Politiet sa til meg at eg måte bli med dei til politistasjonen og se på fingeravtrykket, når me var der så såg me på fingeravtrykket og scena kven som hadde gjort alt som hadde skjedd. Men også såg me kim som hadde gjort det , det var en 38 år gammel mann og hadde svarte kler og maske rundt munnen og hadde et kutt i auga.

Politiet tok et bilde av han og spurte folk om dei hadde sitt han, etter at det hadde gått 56

minuttar var det 2 menn som hadde sett han og 1 liten jente, så då spurte me ka dei hadde sett, dei 2 gutane sa at dei hadde sett når han klatra opp frå taket og hadde eit stort kutt i auga og at han såg veldig glad ut når han hadde fått diamanten, Men når den lille jenta sa at hu såg at han løp til venstre side og hadde den røde diamanten, sprang politiet til venstre side og leita etter spor, men politien fant han ikkje. Men da fant vi et spor av blod som leder oss til eit lite leilegheit, når vi fik oss inn til leilegheitene gjekk vi til alle dørene som var der men når vi var med den siste døra fant vi masse strålen pengar og smykker som politiet har leitet i år og dag, men da kom ein mann med kniv og sa at vi skulle ta opp henna og komme inn. Men da kom ein politi med ein pistol og sa at han skulle ta kniven ned, så gjorde han det, men han såg veldig sur ut når vi kom inn, så tok politiet han til fengsel og han måtte vere der i 54 år.

Vedlegg 2

Butikkranet

Leif Bjarte stelte en smågodtpose, og når han gjekk ut av butikken stal han 50 kroner frå ei 90 år gammal dame. Deretter stal han en rullestol og stakk av Dette skjedde på Kiwien på [hjemsted]. Folk seier at det er ikkje lov og stela.

Leif Bjarte var en populær Smågodteter, han sette rekorden på å eta 5 fulle smågodt poser på 10 minutt og han sette rekorden på 1,5 kg, Han var verdens tjukkaste mann.

Alarmen gjekk og folk såg på kamera, men no er han i fengsel.

Vedlegg 3

Kjellaren

Ein dag spilte eg Fortnite og så banka det på døra. Plutseleg kom det nokon inn og tok inn i ein kvit varebil og slo meg med belte. Eg vart veldig redd. Eg merka a me køyrde i varebilen ein lang tid og når bilen stoppa kom me til ein skummel bondegard og bar meg ned i kjellaren. I kjellaren var det mange barn og det lukta berre rotter der og mange av dei var døde.

5 timer seinare kom det ei gammal dame og gav oss brød og mjølk. Dei farlege folka visste ikkje at den gamle dama var der. Då dei fant ho blei ho slått med belte og ho blødde masse frå hovudet sitt. Dei folka var kriminelle og dei hadde heilt svarte klede.

Dei kriminelle gløynde mobilen sin nede i kjellaren då dei skulle gå der ifrå. Då tok den litle guten som heiter Alex (han er veldig tøff og har svart genser og ein dongeribukse), mobilen og ringde politiet. Politiet visste ikkje kor garden var, men dei fann det ut.

Politiet kom fram med blålys og høge ulande bæbu-lydar og tok dei kriminelle. Dei er heilt dumme i det litle hovudet deira. Dei kriminelle heiter Jan og Petter. Dei hadde og rana verdas største bank og har 456 milliardar kroner. Når dei rana banken blei dei ikkje tatt av politiet.

Alex kom seg ut av kjellaren på garden og sprang alt han kunne heimover. Mens han sprang dirra han av redsel. Då han kom heim til mammaen og pappaen sin såg han at dei var drepen.

Alex begynte å grine. Han sprang ned til politistasjonen og fortalde kva som hadde skjedd. Politiet sa at dei leita etter to kriminelle og sa at dei skulle drepe dei vist dei fann dei. Alex sa: det er 50 folk nede i ein kjellar på ein raud gard. Garden ligg ved sida av ein tunell. Både politifolk og ambulanspersonell gjorde seg klar til å køyre ut til åstedet og redde menneska som var der.

Dama som gav dei brød og mjøl døyde når Alex skulle vise politiet kjellaren. Alex blei veldig lei seg. Politiet tok alle dei levande borna med i ein stor politibil. Dei døde bora blei frakta til sjukehuset med ambulansar. Dei andre politimenna som leita etter dei kriminelle fann dei og drap nesten han eine. Han som leda den kriminelle gruppa kom og slo ein politimann med eit metallbelte i ansiktet. Politimannen besvimte, og dei kriminelle overlevde og skulle til å stikke av. Med det de ikkje visste, var at politimannen berre lata som han besvimte og han vakna opp og skøyt begge to. Dei døyde og politimannen tok dei med i bilen sin.

Alex fekk seg nye foreldre. Han blei adopter av to politifolk. Faren heiter Per Jansen og moren heiter Siri.

Vedlegg 4

DØDE FAREN

-Hæ? Kvifor det? spurte Taro. – Fordi han ville at eg skulle passe på deg, unnskyld, sa ho medan ho gret. -Er dette sannheten, spurte Taro. – hæ, sa ho.

-Vent Taro, ropte Karhimet. -Kva, spurte Taro jenta som hadde henda på knerna og pusta ut og inn. Taro så på Karhimet og spurte kvifor ho hadde løpet. -D.. de.. det er blod i v..

Vindauget i huset ditt, ropte Karhimet andpusten. Forskrekka sprang Taro så fort han kunne til huset hans. Han berre håpa at han tar ikkje rett på kva som har skjedd. Han opna døra og ble møtt med noko han aldri ville sjå. Der låg faren hans med ein kniv i nakken. –

Aaaahhhhh! Kva har skjedd, grein Taro og gjekk sakte til den døde kroppen til faren hans. Han satt seg ned på huk og prøvde å ta kniven ut. Men Taro såg ein lapp i handa til faren. Med skjelvande hender tok han lappen og opna den. Der stod det med store bokstavar «kom til meg». Lappen ble våt av tårer. Taro klarte ikkje å slutte å grine. Hjartet dunka så fort at det kjente ut som at den skulle dunke seg ut av kroppen hans. Korleis kunne dette skje, og kva meina mordaren med kom til meg.

PÅ POLITISTASJONEN: -Så dette er guten som vi skal hjelpe, spurte Kneipp. -Ja han heiter Taro Knuten, svarte Parsy. -Det ser ut som har er 12 år, har brunt hår, er 158 cm og liker å spille basketball, Han har tre litesøstrer, en storebror og ein mor og far og ein venn som heiter Karhimet. Han liker å finne ut ting. Han kan vera veldig nysgjerrig og han blir fort sur, sa Parsy. -Ja eg huska det, vi intervjuja jo han, sa Kneipp. -Så kva var det som var galt, spurte Kneipp som reiste seg opp frå stolen. -Faren ble drept, sa Parsy med eit sukk. -Å, sa Kneipp som tok det siste biten av ostesmørbrødet. -Veit guten om dette, spurte Kneipp. -Nei, og han kan ikkje vite om det heller, svarte Parsy med eit seriøst blick.

Med Taro: -Taro vent, ropte Karhimet og tok handa til Taro. -Kor skal du, spurte ho. -Sorry men eg må gjere dette, sa Taro og svingte handa frå grepet til Karhimet. -Men det seies at viss du går inn der så kommer du aldri tilbake, ropte Karhimet alt ho kunne. -Ikkje gå inn der please, tigget Karhimet. Taro sprang inn i holen med eit bankande hjarte. Han var så redd, men han måtte finne ut hvem som drept faren hans.

PÅ POLITISTASJONEN: BANG BANG! -Kvem er det som banker på døra, ropte Kneipp. -Please eg treng hjelp, grein Karhimet og fortsette å banke på den låste døra. Parsy opna den mørkebrune døra laget av eik og hjelp Karhimet til å reise seg opp, fordi ho satt på golvet. -Pust inn og ut, sa Parsy med ei forsiktig stemme. -Forklar, kva er det som har skjedd, spurte Kneipp når Karhimet hadde roa seg ned. -Eg har ein venn som heiter Taro og han gjekk inn i den forsvunne hulen for å vite kven som drepet faren hans. svarte Karhimet med den tydelegaste stemmen hu kunne. -Sa du Taro, spurte Kneipp med ein stemme som siar please si at det ikkje er han. -Ja dessverre, sa Karhimet mens hu fikla med den svarte jakka si. -Dette er ikkje bra, også sa du at han gjekk til den forsvunne hulen for å finne ut kven som drepet faren hans, ropte Parsy. Karhimet sukka ein ja. -Dette går ikkje an, vi må gå å finne han fordi han er i stor fare, sa Parsy og tok på jakka si.

-Hvor skal vi, spurte Kneipp.....(akward silence) -Kneipppppp! Vi skal til den forsvunne hulen for å finne Taro, ropte Parsy med en irritert stemme. -Verkeleg Kneipp, sa Parsy. -Ah sorry Okay det er så vanskeleg å få noko i hovudet når dåke snakkar så fort, sutra Kneipp. Parsy så på den 175 cm lang mannen som hadde grønt hår og likte verkeleg å irritere meg men eg irriterer han alltid tilbake. He he. Men han er veldig sutrete og liker å spise ostesmørbrød med bønner, eg er verkeleg skjønne ikkje han i det heile tatt. -Hei ikkje sjå på meg som om eg er ein pingvin, ropte Kneipp. -Men vi er jo ikkje på Antarktisk nu, sa Karhimet med hevet øyenbryn. -Nei men eg er sikker på at Kneipp ikkje må vera på Antarktisk for å klarer å vere ein pingvin, svarte Parsy med et lite flir. -Hei, ropte Kneipp.

Med Taro: -Ahhh! Kan dåke ingenting om å ikkje angripe ein gut, ropte Taro mens han løp alt han kunne vekk frå flaggermusene som jagde han. -Eg skulle aldri ha gått inn, tenkte Taro og så seg rundt edderkoppspinn, brune vegger med skjelett hovudet. -Dette er eit mareritt, skreik Taro med flygande armer. Han verkeleg følte seg som eit bytte no. Taro så ein veg til venstre med eit skilt som sto ikkje rør. Taro sefølgelig gjekk inn for kven kunne banke han han var nysgjerrig. -Whoa. Det er så fint her, sa Taro. Han så seg rundt sølv vegger, blomster, ein dør som står st. på og lilla gardiner uansett om det er ikkje vinduer i hular. Taro følte seg faktisk reddet.

-Liker du det, spurte ein ukjent dame. Taro snudde så fort at han var sikker på at han har

blitt til eit lyn. -Kven er du, spurte Taro den ukjente dama. -Eg er Amaterasu, svarte den ukjente dama som heiter nu Amaterasu. – Kva gjer du her, spurte Amaterasu. -Det kan vere farleg her, sa Amaterasu med et bekymra blikk. -Å det ja eg kom her for å finne ut kven som drepet faren min, sa Taro med den mest seriøse blikk han kunne lage. -Eg fant han i huset mitt med ein kniv i nakken, sa Taro lei seg. -Å stakkars barn å oppleve det er helt sikkert veldig skummelt, sa Amaterasu med det beste bekymra blikka hu klarte å gjere.

-Det er derfor eg vil finne ut kven som drepet han, sa Taro og sparket ein stein. Han var så sur på den som drepet faren hans. Amaterasu gjekk sakte til Taro og la handa på skuldra hans. Hu følte seg dårleg no. -Kom så skal eg vise deg døra til sannhetens tre, sa Amaterasu mens hu viste veia til døra. -Sannhetens tre, kvifor heiter det det, spurte Taro. -Det er fordi sannhetens tre vet alt, og han har aldri løyet og han ikkje lyge heller, svarte Amaterasu med eit smil. -Så viss eg spør kven som har drepet faren min seier han kven det var, spurte med eit lite håp i stemmen. No føler han seg betre. -Ja, svarte Amaterasu. Amaterasu opna døra til sannhetens tre. -Kom la oss gå inn og finne ut kven som drepet faren din, sa Amaterasu.

-Vent Taro ikkje gå inn, ropte Karhimet. -Hæ, Karhimet kva er det du gjer her og kva gjer Parsy og Kneipp her, spurte Taro. -Kvifor er Karhimet her, tenkte Taro, og kvifor var han redd at noko dumt skulle skje. -Den dama er farleg ikkje høyr på henne, ropte Kneipp til Taro. -Men Amaterasu skulle akkurat vise meg sannhetens tre, svarte Taro med eit sukk. Han viste at noko galt skulle skje. -Det er ikkje noko som heiter sannhetens tre, ho prøver å lure deg, sa Karhimet mens ho gjekk nærmare Taro. -Kom ikkje høyr på dei, sa Amaterasu med eit smil. Amaterasu tok tak i Taro sin hand og førte han til sannhetens tre.

-Det var du som drepet faren til Taro ikkje sant Amaterasu, ropte Karhimet. Hu ville ikkje si det foran Taro, men kven veit kva som er bak døra. Når Taro og Amaterasu høyrte det stoppa Taro. -kva, Spurte Taro. -E..Eg kan forklare, sa Amaterasu og prøvde å gå nokon skritt bak. Kvifor måtte de komme akkurat nu.-Det var du som drepet faren min, skreik Taro med våte auger. -Eg stolte på deg, sa han. -Eg drepet han fordi han ville at eg skulle drepa han, svarte Amaterasu. -He, Kvifor det, spurte Taro. Fordi faren din hadde ein sykdom som begynte å drepe han og han ville ikkje gjera deg lei deg så han ville at eg skulle drepa han. grein Amaterasu. -Men kvifor tok du kniven i nakken, spurte Taro. -Fordi det var der

sykdommen begynte, svarte Amterasu. -Kvifor viste eg ingenting om dette, spurte Taro han var litt skuffa for at faren hans ikkje sa det til han. Fordi han ville ikkje gjera deg lei deg, svarte Amaterasu igjen. Men kva er i st. døra, spurte Kneipp. -Å det er bare et eple tre. Eg ville fortelja alt saman under treet, men det ser ut som det blir ikkje noko av det, svarte Amterasu. -Unnskyld, sa Karhimet. Nei nei det går bra eg er bare glad at eg er ferdig med å forklare det til han, sa Amaterasu med eit stort smil. Hu er veldig glad at alt styret er slutt. - Ok alle saman det ser ut som mysteriet er løyst, kvifor går vi ikkje tilbake og gjer litt kakao, sa Parsy. -Ja, ropte Taro og Karhimet. Dei gjekk tilbake og lagde kakao og fortelte historier.

Vedlegg 5

Dødens røyk.

Eg er Kristoffer.eg er 13. år, og dette var min draum. Eg var på veg heim frå skolen da en stor røyksky var på veg mot meg. Eg ser ingen ting når eg er i røyk så eg sprang inn på biblioteket. Eg hadde en vond følelse i magen. Det var mange andre der. Etter å ha venta 1 time så var det en mann som sa han var lei av å vente på at røyken skulle forsvinne så han for ut i røyken.

Alle blei helt stille. Så hørte vi eit skrik rett utanfor. Ein annan mann knytet eit tau rundt livet. Han sa at han skulle leite etter mannen som drog ut. når han rykka i tauet skulle vi dra han inn. Det tok ti minuttar så vi drog han inn like vel. Vi drog lenge og så kom tauet men mannen var ikkje der. Vi bestemte oss for å vente til røyken la seg. Så (pang!!!) alle vinduene knuste og røyken kom inn. Alle løp til hovudsalen. Der var det ingen vindu. Så kom det 4 soldatar med gassmasker. Dei hadde eit maskingevær kvar. Dei begynte å skyte alle som ikkje vart drepne av røyken. Eg gjømte meg under eit sete. Ein av dei bomma kvar gong. Sjefen blei sur og skaut han. Så smalt døra igjen. dei hadde dratt. Eg ringte politiet, men ingen svar å få. Eg kom fram. alle unntatt meg var blitt drepne. Eg tenkte eg måtte ta dem. Men kossen skulle eg gjere det. Så såg eg den drepne soldaten. Eg tok gassmaska hans og «gønnaren» hans. Eg gjekk ut, og leita etter soldatane. Eg fant dei. Eg skaut to av dei i bakhovudet. Sjefen prøver å skyte meg men bomma. Eg skaut han i beinet så han ikkje kunne rømme. Han var tom for skot. Eg gjekk bort til han. Eg sa: -Kvifor gjer du dette? Han sa: -Eg ville øydelegge hele landet for å lage eit nytt å bli konge og bringe tilbake alle dei gamle lovene. Eg sa: -Men politiet er på veg for å hente deg til evig fengsel. Men viss du får røyken bort her i frå så blir det 15 år i staden. Eg hjalp han bort til eit smug. Der står det ein maskin. Han med ein slage sug røyken inn i maskinen. Eg sa takk.

Eit helikopter kom over oss. og heiste ned to menn. Eg spurte dem om dei bære kunne ha han inne i 15. år. Dei var skeptiske men sa ja. Han sa unnskyld for alt og at han angra. Det kom en bil som tok han med. Alt gjekk bra til slutt alle som døde vakna opp igjen. Men husk det. Det var bære en drøym.